

ประวัตินั้นไม่เหมาะสม อาจถูกเพิกถอนใบประกอบวิชาชีพ...

นางสาวสุวัลย์ เส้นบัตร นิตกรปฏิบัติการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๑

การเป็นครูนั่นไม่เพียงแต่จะต้องมีความรู้ทางวิชาการเพื่อจะสอนนักเรียนเท่านั้น แต่ครูยังจะต้องเป็นผู้ช่วยนักเรียนให้พัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคมด้วย ดังนั้นครูต้องเป็นผู้ที่ให้ความอบอุ่นแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนจะได้มีความเชื่อและไว้วางใจครู นอกจากนี้ครูจะต้องเป็นต้นแบบที่ดี นักเรียนส่วนมากจะมีครูอย่างน้อยหนึ่งคนยึดเป็นต้นแบบและนักเรียนจะยอมรับค่านิยมและอุดมการณ์ของครูเพื่อเป็นหลักของชีวิต อิทธิพลของครูที่นักเรียนยึดเป็นต้นฉบับจะติดตลไปตลอดชีวิต

อุทาหรณ์วันนี้เป็นกรณีที่ข้าราชการครูถูกกล่าวโทษว่าประวัตินั้นไม่เหมาะสมตามมาตรฐานวิชาชีพ เนื่องจากมีพฤติกรรมหลายประการที่ไม่เหมาะกับการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ ลงโทษนักเรียนรุนแรงโดยไม่มีเหตุผล มีพฤติกรรมในทำนองลวนลามและใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับนักเรียนหญิง ไม่เตรียมการสอนไม่ให้ความรู้แก่นักเรียน มีพฤติกรรมบุคลิกภาพไม่เหมาะสมกับการประกอบวิชาชีพครู จึงเป็นเหตุให้ต้นสังกัดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงกรณีมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และต่อมากรุงเทพมหานครโดยสำนักงานการศึกษาได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคุรุสภาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เหมาะสมตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงใช้สิทธิกล่าวโทษผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๕๑ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อันเป็นการใช้สิทธิกล่าวโทษของกรุงเทพมหานครโดยสำนักงานการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ฟ้องคดี ภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่รู้เรื่องการประวัตินั้นไม่เหมาะสมของวิชาชีพและรู้ตัวผู้ประวัตินั้นตามมาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันต่อมาคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพได้มีคำวินิจฉัยให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการคุรุสภา (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) แต่ได้รับการวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ผู้ถูกกล่าวหาจึงนำคดีมาฟ้องคณะกรรมการคุรุสภา คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ และสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กรณีมีคำสั่งโดยมิชอบต่อศาลปกครอง

ทั้งนี้ศาลปกครองมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวไว้ว่า การประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพของผู้ฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมที่มักจะทำโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสมด้วยการตีนักเรียน อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อข้อ ๕ และข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นการกระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการตามข้อ ๑๙ ของข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ในการสอนหนังสือนักเรียน โดยไม่เตรียมการสอนหรือไม่มีแผนการสอน สอนบทเรียนซ้ำ ๆ สอนไม่ครบบทเรียน และให้การบ้านหรืองานน้อยมาก เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดีงาม แก่ศิษย์ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถตามข้อ ๑๗ ของข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดียังมีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมกับการประกอบวิชาชีพครูหลายประการ เช่น ขอบนุ่งยกขาข้างหนึ่งวางบนม้านั่งในระหว่างทำการสอน แต่งกายสกปรก ใส่เสื้อผ้าซ้ำ ๆ กินอาหารในระหว่างทำการสอน เป็นต้น กรณีนี้จึงเป็นการไม่มีวินัยในตนเอง และมีได้ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งกาย วาจา และจิตใจตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๘ ของข้อบังคับคุรุสภาดังกล่าว เมื่อกรณีเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ตามที่ถูกลงโทษจริง อันเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ จึงมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ(ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ที่ให้พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูของผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑ ปี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งของคณะกรรมการคุรุสภา (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

คดีนี้ถือเป็นอุทธรณ์สำหรับข้าราชการครูที่จะต้องประพฤติปฏิบัติตน ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูเพื่อรักษาส่งเสริม เกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของความเป็นครู หากไม่รักษาให้ตนอยู่ในกรอบจรรยาบรรณดังกล่าว นอกจากเป็นความผิดวินัยแล้วยังอาจจะถูกสั่งเพิกถอนใบประกอบวิชาชีพครูด้วย

บทความนี้เรียบเรียงจาก คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 192/2565

